

Иво, Иво! любив ли ме? потурката я аз на
субботата вечер, като седях с ервизу нея.

— А усмихна ли се? Забрави ли го вече?

— Какво искам да ти каза?

Мя ми поиска пропашейта (и аз и я подадох)

— „Кратки бележки върху нашата литература.“ каза
ми ми върна тетрадката

Във в равна и загрозил.

„Всета мисли на неволята се посещават
нашето състояние отгледено до 20-та година. Показва
ска независимост за българския въпрос — турските там-
низи и банданти, но бего

„Върху драматизма, трагедията и комедията.“ каза ми, ка-
то ми върна тетрадката

Във в равна и загрозил

„Волното изводение въ нашата книжнина некое изми-
рени драми, трагедии и комедии ни кара да видим първо
и да кажем въ лице върху това

„Пред руско-турската война нашите литерат-
тури стоеше погнати по добри от които села, защото в
нея нимахме такъв боклука, каквото се намираше в
днешната. Драматизма на Войникова имаша тогава
значението си, и направиха извършения до които мисли
на мисленето си въ сродата на народа, които били
зредени за череня. Но сега да видим да турчим